

Dödsstraff och andra stränga straff

Här kommer en sammanställning av de brott som kräver dödsstraff. Läs mera om dessa i den huvudsakliga sammanställningen av lagarna. Där finns bl.a. mera kommentarer.

16. Föräldrarna skola icke dödas för sina barns skull och barnen skola icke dödas för sina föräldrars skull; var och en skall lida döden genom sin egen synd. (5 Mos 24:16)

Dödsstraff tillämpas i en del fall vilket kan verka primitivt eller kärlekslöst. Men de hårda straffen var till för att minimera skadan och lidandet för mänskorna. Genom de hårda straffen sattes en gräns för ondskan. Den skulle inte få bli en surdeg som syrar hela degen. Det var den som hade utfört ett brott som skulle lida för sin gärning. Med vårt till synes humana straffsystem är det alltför ofta offret som lider mest eftersom förövaren ofta kommer ganska lindrigt undan. J.f.r. det lidande som kom när inte Israel lydde utan tillät upproret mot Gud att få fotfäste i landet. Det ledde till hela folkets fördrivande från löfteslandet in i Babylonisk och Assyrisk fångenskap. ”Du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är. Och det övriga folket skall höra det och frukta, och man skall icke vidare göra något sådant ont bland eder.” (5 Mos 19:19-20)

Gud föreskrev även rättsskydd även för den anklagade. Jämför det i dag kritiserade systemet i USA. Där räcker det med att en person vittnar. Då är risken mycket större för att oskyldiga blir dömda än om det alltid krävs två eller tre vittnen för en fällande dom

”Det är icke nog att allenast ett vittne träder upp mot någon angående någon missgärning eller synd, vad det nu må vara för en synd som någon kan hava begått. Efter två eller efter tre vittnens utsago skall var sak avgöras. (5 Mos 19:15-20)

Dessa brott kräver dödsstraff

- Avgudadyrkan
- Häda Guds namn
- Sabbatsbrott
- Slå eller förbanna sin far eller mor
- Människorov
- Upproriskhet
- Mord
- Sex med nära släkt/incest
- Sex under mensflödet
- Homosexualitet
- Sex med djur
- Äktenskapsbrott med trolovad eller annan mans hustru
- Nyblivna frun var ej jungfru

Lagen Sammanställning

- Barnoffer till avgudar
- Rådfråga andar

Inga avgudar

Man bör observera att Gud inte säger att så länge ni inte har någon Gud ni sätter lika högt som mig är det okej. Nej INGEN annan Gud ska fruktas, tjänas eller ens nämnas.

Hör, Israel! HERREN, vår Gud, HERREN är en. Och du skall älska HERREN, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av all din kraft. (5 Mos 6:4-5)
Inga andra gudar

2 Mos 20:3; 5 Mos 5:7 Du skall inga andra gudar hava jämte mig.

2 Mos 23:13 Andra gudars namn skall ni inte nämna, de ska inte höras i din mun.

14. I skolen icke följa efter andra gudar, någon av de folks gudar, som bo runt omkring eder,
15. ty en nitälskande Gud är HERREN, din Gud, mitt ibland dig, och du må taga dig till vara, så att icke HERRENS, din Guds, vrede upptändes mot dig, och han utrotar dig från jorden. (5 Mos 6:14-15)

Föreskrivna straff

Här gäller strängaste möjliga straff: dödsstraff

2 Mos 22:20 Den som offerar åt andra gudar än åt HERREN allena han ska ges till spillo

2. Om bland dig, inom någon av de städer som Herren, din Gud, vill giva dig, någon man eller kvinna befinnes göra vad ont är i Herrens, din Guds, ögon, i det att han överträder hans förbund,
3. och går åstad och tjänar andra gudar och tillbeder dem, eller ock solen eller månen eller himmelens hela härskara, mot mitt bud,
4. och detta bliver berättat för dig, så att du får höra därom, då skall du noga undersöka saken; om det då befinnes vara sant och visst att en sådan styggelse har blivit förövad i Israel,
5. så skall du föra den man eller den kvinna som har gjort denna onda gärning ut till din stadspört det må nu vara en man eller en kvinna och stena den skyldige till döds.
6. Efter två eller tre vittnens utsago skall han dödas; ingen skall dömas till döden efter allenast ett vittnes utsago.
7. Först skall vittnenas hand lyftas mot honom för att döda honom, och sedan hela folkets hand: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är. (5 Mos 17:2-7)

5 Mos 13:6-11

6. Om din broder, din moders son, eller din son eller din dotter, eller hustrun i din famn, eller din vän som är för dig såsom ditt eget liv, om någon av dessa i hemlighet vill förleda dig, i det han säger: »Låt oss gå åstad och tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder hava känt»
7. -- gudar hos de folk som bo runt omkring eder, nära dig eller fjärran ifrån dig, från jordens ena ända till den andra --
8. så skall du icke göra honom till viljes eller höra på honom. Du skall icke visa honom någon skonsamhet eller hava misskund och undseende med honom,
9. utan du skall dräpa honom: först skall din egen hand lyftas mot honom för att döda honom, och sedan hela folkets hand.
10. Och du skall stena honom till döds, därför att han sökte förföra dig till att övergiva HERREN, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur träldomshuset.
11. Och hela Israel skall höra detta och frukta, och man skall sedan icke mer göra något sådant ont bland dig.

5 Mos 13:12-18

12. Om du får höra att man i någon av de städer, som HERREN vill giva dig till att bo i, berättar
13. att män hava uppstått bland dig, onda män som förföra invånarna i sin stad, i det att de säga: »Låt oss gå åstad och tjäna andra gudar, som I icke känna»,
14. så skall du noga undersöka och rannsaka och efterforska; (*inget straff skall utmätas på alltför lösa grunder*) om det då befinnes vara sant och visst att en sådan styggelse har blivit förövad bland dig,
15. så skall du slå den stadens invånare med svärdsegg; du skall giva den och allt vad däri är till spillo; också boskapen där skall du slå med svärdsegg.
16. Och allt byte du får där skall du samla ihop mitt på torget, och därefter skall du bränna upp staden i eld, med allt byte du får där, såsom ett heloffer åt HERREN, din Gud; den skall bliva en grushög för evärdlig tid, aldrig mer skall den byggas upp.

Avgudadyrkan, trolldom, svartkonst

Israel togs ut ur ett avgudadyrkande folk och skulle bo mitt bland folk som var avgudadyrkare och bedrev svartkonst och trolldom.

Straff

Offra barn åt Molok: Döden genom stening. Om folket i landet ser mellan fingrarna med den mannen när han giver en av sina avkomlingar åt Molok så att de inte döda honom då ska jag själv vända mitt ansikte mot honom och alla dem som i trolös avfällighet lupit efter Molok ska jag utrota ur deras folk.

Om någon vänder sig till andar: samma sak

2 Mos 22:18 En trollkvinna skall du inte låta leva

Missbruka/Häda inte Guds namn

De två första exemplen handlar antagligen om domstolssammanhang, eller där man tar Gud som vittne för att verka mer trovärdig, fast man ljuger. Det tredje handlar direkt om att häda.

2 Mos 20:7 Du skall icke missbruka HERRENS, din Guds namn, ty HERREN skall icke låta den bliva ostraffad, som missbrukar hans namn

I skolen icke svärja falskt vid mitt namn, då ohelgar du din Guds namn. (3 Mos 19:12)

2 Mos 22:28. Gud ska du inte häda och över en hövding (ruler) i ditt folk skall du inte uttala förbannelser.

Straff

Strängaste möjliga straff utmättes: stening. Vad skulle det innebära om Israels folk kunnat häda den levande Guden och förbli ostraffad. Då skulle det lett till en störtflod av synd för en sådan Gud behöver man inte frukta eller lyda. Stränga straff är alltid till för att begränsa synden och den påföljande skadan. De minimerar skadan och lidandet och det är den som gjort sig skyldig till ett brott som får lida, inte offrena som fallet blir om inga stränga straff utmäts. Ta som exempel våldtäktsoffer som i praktiken är skyddslösa för sina plågoandar.

En man hade hädat HERRENS namn: Herren talade till Mose och sade: För ut hädaren utanför lägret, sedan må alla som hörde det lägga sina händer på hans huvud och må så hela menigheten stena honom. Och till Israels barn ska du säga: Om någon hädar sin Gud kommer han att bära på synd. Och den som smädar HERRENS namn ska straffas med döden, hela menigheten ska stena honom. Evad det är en främling eller inföding som smädar Namnet, skall han stenas. (3 Mos 24:10-16)

Sabbatsvila

Ex 31:12-17 Mina sabbater ska ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte för att ni ska veta att jag är Herren som helgar eder. Så håll nu sabbaten, ty den ska vara helig. Den som ohelgar den skall straffas med döden, ty var och en som på den dagen gör något arbete han skall utrotas ur sin släkt. Sex dagar skall arbete göras men på sjunde dagen är vilosabbat, en Herrens helgdag. Och Israels barn skall hålla sabbaten, så att de fira den släkte efter släkte såsom ett evigt förbund. Den skall vara ett evärdligt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde HERREN himmel och jord men på den sjunde vilade han och tog sig ro”

Straff för sabbatsbrott

Varför föreskriver Gud ett så strängt straff för sabbatsbrott? Kanske för att det så väl indikerar inre trolöshet. Man vill inte följa Guds vilja när det inte är lika uppenbart varför. Det är en känslig indikator för upproriskhet och inre avfällighet. Det är som ett litet tecken på en inre allvarlig sjukdom. En surdeg som skulle syra hela degen om den fick hållas i fred.

Så håll nu sabbaten, ty den ska vara helig. Den som ohelgar den skall straffas med döden, ty var och en som på den dagen gör något arbete han skall utrotas ur sin släkt. (2 Mos 31:14)

32. Medan nu Israels barn voro i öknen, ertappades en man med att samla ihop ved på sabbatsdagen.
33. Och de som ertappade honom med att samla ihop ved förde honom fram inför Mose och Aron och hela menigheten.
34. Och då det icke var bestämt vad som borde göras med honom, satte de honom i förvar.
35. Och HERREN sade till Mose: »Mannen skall straffas med döden; hela menigheten skall stena honom utanför lägret.»
36. Då förde hela menigheten ut honom utanför lägret och stenade honom till döds, såsom HERREN hade bjudit Mose. (4 Mos 15:32-36)

Att bryta sabbatsbudet ansågs som överlagt förakt mot HERRENS klara och entydiga bud. Det gjordes med ”upplyft hand” och straff för onda handlingar gjorda med berätt mod var döden. J.f.r. följden av att Israels folk vägrade gå in och inta löfteslandet. Skulle handlingar gjorda i överlagt uppror mot Gud förblivit ostraffade skulle följden ha blivit total inre förruttnelse bland Israels barn och därmed deras undergång. Straffet, som var hårt, hindrade en Gudsupprorets cancersvulst att sprida sig - och minimerade således skadan

Föräldrar

Budet förenat med löfte om långt liv. Sätter klart samband mellan förakt för sina jordiska föräldrar och för sin himmelske far. Man kan inte påstå att man älskar honom om man föraktar de föräldrar Gud låtit oss få. Därav de stränga straffen

Var och en frukte sin moder och sin fader (3 Mos 19:3)

Hedra din fader och din moder. För att du må länge leva i det land HERREN din Gud vill giva dig. (2 Mos 20:12; 5 Mos 5:16)

Förbannad vare den som visar förakt för sin fader eller sin moder. Och allt folket skall säga: »Amen.» 5 Mos 27:16

Straff

2 Mos 21:15 Den som slår sin far eller mor, han ska straffas med döden.

Den som uttalar förbannelser över sin far eller mor, han ska straffas med döden. (2 Mos 21:17 3 Mos 20:9)

Slavar

Att en del människor skulle bli andra människor slavar var inget som Gud hade tänkt eller ville, den situationen är en följd av människans uppror mot Gud, ett symptom på människans själviskhet, kärlekslöshet och girighet. Bibeln är dock mycket realistisk, den utgår från de verkliga förhållanden som råder, inte en dröm- eller idealsituation. Därför ges föreskrifter som skall hindra sådana som har köpta tjänare eller slavar att behandla dem brutalt, hårt eller grymt. Gång på gång påminner Gud om att Israelerna själva varit slavar i Egypten och att de därför skall komma ihåg det och behandla sina slavar med värdighet. J.f.r. Paulus uppmaningar till både slavar och slavägare (Ef 6:5-9; Kol 3:22-4:1)

Den som stjälar en människa vare sig han säljer den stulne eller den finns kvar hos honom han skall straffas med döden. (2 Mos 21:16)

Mänskorov

Om en man befinnes hava stulit någon av sina bröder, Israels barn, och han behandlar denne såsom träl eller säljer honom, så skall tjuven dö: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är. (5 Mos 24:7)

Upproriskhet/Olydnad

18. Om någon har en vanartig och uppstudsigt son, som icke lyssnar till sin faders och sin moders ord, och som, fastän de tukta honom, ändå icke hör på dem,
19. så skola hans fader och hans moder taga honom och föra honom ut till de äldste i staden, till stadens port.
20. Och de skola säga till de äldste i staden: »Denne vår son är vanartig och uppstudsigt och vill icke lyssna till våra ord, utan är en frossare och drinkare.»
21. Då skall allt folket i staden stena honom till döds: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är. Och hela Israel skall höra det och frukta. (5 Mos 21:18-21)

J.f.r. den som inte älskar mig mer än son eller dotter, mor eller far eller hustru, han är mig inte värdig. Du skall älska din Gud över allting. På det här sättet skulle skadan av upproriskhet - som om den tilläts sprida sig - skulle orsaka katastrof för hela folket - minimeras.

Mord

De stränga straffen för mord baseras på att människan skapats till Guds avbild. Att våldföra sig på en mänska är att våldföra sig på Gud. Liksom för kroppsliga skador kunde en person i vissa enstaka fall lösas från dödsstraff även här genom att betala lösepenning. Var det en olyckshändelse kunde man fly till vissa anvisade fristäder.

30. Om någon slår ihjäl en annan, skall man, efter vittnens utsago, dräpa dråparen; men en enda persons vittnesmål är icke nog för att man skall kunna döma någon till döden.
33. I skolen icke ohelga det land där I ären; genom blod ohelgas landet, och försoning kan icke bringas för landet för det blod som har blivit utgjutet däri, annat än genom dens blod, som har utgjutit det.
34. I skolen icke orena landet där I bon, det i vars mitt jag har min boning, ty jag, HERREN, har min boning mitt ibland Israels barn. (4 Mos 35:31,33-34)

Den som utgjuter människoblod, hans blod skall av människor bli utgjutet, ty Gud har gjort människan till sin avbild (1 Mos 9:6)

Du skall inte dräpa. (2 Mos 20:13; 5 Mos 5:17)

24. Förbannad vare den som lönnligen mördar sin nästa. Och allt folket skall säga: »Amen.» (5 Mos 27:24)

Straff

Den som slår någon så att han dör, han ska straffas med döden. Men om han inte traktade efter hans liv skall han anvisas en ort dit han kan fly. Men om någon begår det dådet att han dräper sin nästa med list måste han absolut dö. (2 Mos 21:12-14; 3 Mos 24:17)

Om en ox stångar någon till döds skall oxen dödas, köttet får inte ätas, men ägaren är fri. Men om oxen haft för vana att stängas och ägaren har blivit varnad men inte brytt sig skall även ägaren stenas. Men skulle lösepenning bli honom ålagd så give han till lösen för sitt liv så mycket som ålägges honom. Är det en gosse eller en flicka som dödas skall man göra på samma sätt. Men om oxen stångar en träl skall han giva ägaren 30 siklar silver och oxen skall stenas. (2 Mos 21:28-32)

Ertappas en tjuv vid inbrottet och blir slagen till döds vilar ingen blodsskuld på dråparen, men hade solen gått upp när det skedde, då är det blodsskuld. (2 Mos 22:2-3)

Foster

Knuffas en gravid kvinna så att fostret föds fram, men allt går bra och det överlever så behöver han bara betala böter vad kvinnans man kräver och efter domares prövning. Men dör fostret skall liv ges för liv. (2 Mos 21:22-23)

Här kommer det fram att fostret också är en mänska, om än ännu i moderlivet. Hon skyddas av samma lagar som för en född människa. Huruvida det fanns möjlighet att betala lösen för sitt liv i detta fall framgår inte

Äktenskap och sexuella förbindelser

Dessa lagar har den klart största omfattningen, brott mot dessa straffas också hårt. Det äktenskapliga förbundet är det starkaste förbund Gud inrättat bland människor. Det har många gemensamma drag med de förbund Gud slutit med människorna. Saknar människorna respekt för äktenskapsförbundet mellan människor börjar de också bete sig likadant mot Guds förbund med dem - trolös avfällighet. Det sexuella är något mycket fint Gud skapat oss med. Därför skall det hanteras varsamt. Därför är djävulen så intresserad av att pervertera till max på detta område. Gud vill åter med de hårda straffen minimera skadan och lidandet för folket.

Nära släktskapsförhållanden, Incest

Faders hustru

Om någon ligger hos sin faders hustru så blottar han sin faders blygd, de ska båda straffas med döden, blodsskuld låder vid dem. (3 Mos 20:11)

Svärdotter

Om någon ligger hos sin svärdotter, så ska de båda straffas med döden, de har bedrivit en vederstygglighet (perversion), blodskuld låder vid dem. (3 Mos 20:12)

Samtidigt mor och dotter

Om någon till hustru tar en kvinna och samtidigt hennes mor ska de alla brännas upp i eld för att någon skändlighet inte ska finnas hos er (3 Mos 20:14)

Syster, halvsystem

Om någon tar till hustru sin syster, sin faders dotter eller sin moders dotter så är det en skamlig gärning och de ska utrotas inför sitt folks ögon. (3 Mos 20:17)

Förbannad vare den som ligger hos sin syster, sin faders dotter eller sin moders dotter. Och allt folket skall säga: »Amen.» (5 Mos 27:22)

Förbud mot sex under kvinnans mensperiod

Om någon ligger hos en kvinna som har sin månadsrening så ska de båda utrotas ur sitt folk. (3 Mos 20:18)

Homosexualitet

Om en man ligger hos en annan man såsom man ligger hos en kvinna så gör de båda en styggelse, de ska straffas med döden, blodskuld låder vid dem. (3 Mos 20:13)

Sex med djur

Var och en som beblandar sig med något djur han ska straffas med döden. (2 Mos 22:19)

Om en man eller en kvinna beblandar sig med något djur så ska han/hon straffas med döden och djuret ska ni döda. (3 Mos 20:15)

Äktenskapsbrott, sex innan äktenskap

Äktenskapsbrott med trolovad

Om någon låg med en kvinna som var trolovad betraktades det som ett ännu värre brott än vanligt äktenskapsbrott (se JNT jungfrufödelsen)

Lagen Sammanställning

23. Om en jungfru är trolovad med en man, och en annan man träffar henne i staden och lägrar henne,
24. så skolen I föra dem båda ut till stadens port och stena dem till döds, flickan, därför att hon icke ropade på hjälp i staden, och mannen, därför att han kränkte en annans trolovade: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.
25. Men om det var ute på marken som mannen träffade den trolovade flickan, och han där tog henne med våld och lägrade henne, så skall mannen som lägrade henne ensam dö.
26. Men flickan skall du icke göra något, flickan har icke begått någon synd som förtjänar döden; utan det är med denna sak, såsom när en man överfaller en annan och dräper honom.
27. Ty då det var ute på marken som han träffade den trolovade flickan, kan hon hava ropat, utan att någon fanns där, som kunde frälsa henne. (5 Mos 22:23-27)

Äktenskapsbrott med annan mans hustru

Om någon begår äktenskapsbrott med en annan mans hustru, om han begår äktenskapsbrott med sin nästas hustru, så ska de straffas med döden, både mannen och kvinnan. (3 Mos 20:10)

22. Om en man ertappas med att ligga hos en kvinna som är en annan mans äkta hustru, så skola båda dö, både mannen som låg hos kvinnan, och jämväl kvinnan: du skall skaffa bort ifrån Israel vad ont är. (5 Mos 22:22)

Kvinnan var ej jungfru vid giftermålet

20. Men om det var sanning, om tecknen till att flickan var jungfru icke funnos,
21. då skall man föra ut flickan utanför dörren till hennes faders hus, och männen i staden skola stena henne till döds därför att hon har gjort vad som var en galenskap i Israel, då hon bedrev otukt i sin faders hus: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är. (5 Mos 22:20-21)

Vid misstanke om att kvinnan ej var jungfru vid giftermålet

13. Om en man har tagit sig en hustru och gått in till henne, men sedan får motvilja mot henne,
14. och då påbördar henne skamliga ting och sprider ut ont rykte om henne och säger: »Denna kvinna tog jag till hustru; men när jag låg hos henne, fann jag icke tecknen till att hon var jungfru»,
15. så skola flickans fader och moder taga tecknen till att flickan var jungfru och bära dem ut till de äldste i staden, där de sitta i porten.
16. Och flickans fader skall säga till de äldste: »Jag gav min

Lagen Sammanställning

dotter till hustru åt denne man, men han har fått motvilja mot henne.

17. Och nu påbördar han henne skamliga ting och säger: 'Jag har icke funnit tecknen till att din dotter var jungfru'; men här äro tecknen till att min dotter var jungfru.» Och de skola breda ut klädet inför de äldste i staden.
18. Då skola de äldste i staden taga mannen och tukta honom.
19. Och de skola ålägga honom att böta hundra siklar silver (dubbla brudgåvan), vilka han skall giva åt flickans fader, därför att han har spritt ut ont rykte om en jungfru i Israel. Och hon skall vara hans hustru, och han får icke skilja sig från henne, så länge han lever.
20. Men om det var sanning, om tecknen till att flickan var jungfru icke funnos,
21. då skall man föra ut flickan utanför dörren till hennes faders hus, och männen i staden skola stena henne till döds därför att hon har gjort vad som var en galenskap i Israel, då hon bedrev otukt i sin faders hus: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.